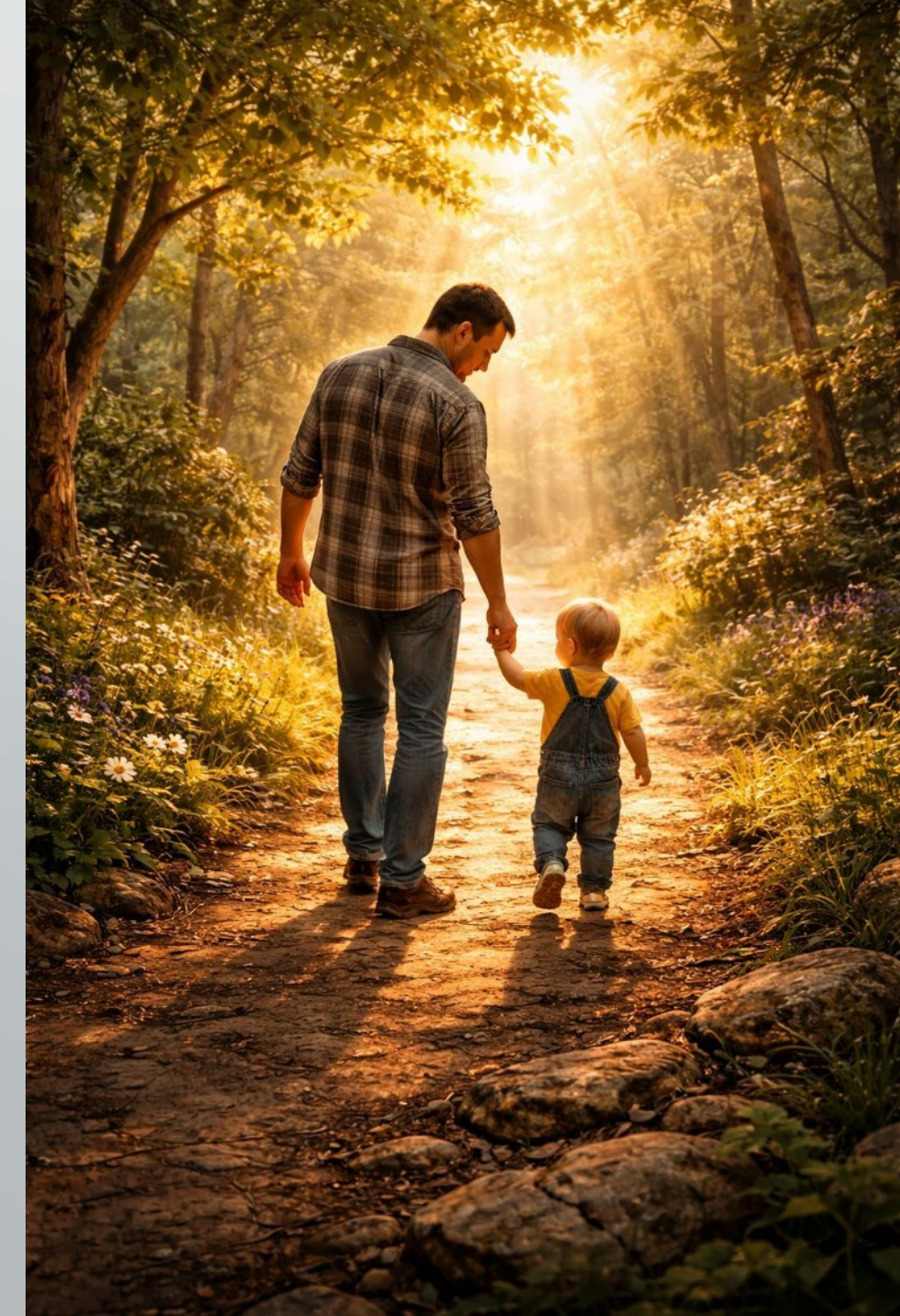

Projekt člověk

10. část: Boží Království

Opakování z minula:

- Evangelium je královské oznámení a cesta domů. Slovo „evangelium“ znělo jako zpráva o nástupu vládce a Izajáš je spojuje s voláním „Tvůj Bůh kraluje“.
- Cílem není vstupenka do nebe, ale Otec (J 14,6). Do jeho rodiny se vstupuje narozením z Ducha, ne plněním podmínek.
- Zásluhový systém říká: poslouchej, a doufej že budeš přijat. Evangelium říká: jsi přijat, a proto můžeš začít žít, růst do Boží podoby a poslouchat z lásky.
- Evangelium není zásluhový systém. Říká pravý opak: přijetí je na začátku cesty.
- Boží království je už přítomné, a ještě ne naplněné. Jeho cílem je obnova celého stvoření (Ef 1,10) a Kázání na hoře popisuje, jak v něm žije Otcovo dítě.
- Mamon slibuje bezpečí, které si zajistíme sami, tedy tutéž nabídku jako strom poznání.
- Ježíš odpovídá: „Váš Otec ví.“ Evangelium je pozvání znovu přijmout život z Otcových rukou, a kdo nemusí hromadit, může se dělit.
- Jistota roste ze žitého vztahu a stojí na Boží věrnosti. Lepší otázka než „mohu ztratit spasení?“, je „žiji ten vztah?“.
- Podobenství o marnotratném synu ukazuje Otce, který běží vstříc.

Od té chvíle začal Ježíš hlásat a říkat: „Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království Nebes.“ Když se procházel podél Galilejského moře, uviděl dva bratry, Šimona zvaného Petr a jeho bratra Ondřeje, jak do moře vrhají kruhovou síť; byli totiž rybáři. Řekl jim: „Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.“ ... Procházel celou Galilejí, učil v jejich synagogách, hlásal evangelium království a uzdravoval každou nemoc a každou slabost v lidu. Pověst o něm se roznesla po celé Sýrii. Přinesli k němu všechny nemocné, kteří byli sužováni rozličnými nemocemi a trápeními, démonizované, náměsíčné i ochrnuté a on je uzdravil. Šly za ním veliké zástupy z Galileje, Dekapole, Jeruzaléma, Judska i Zajordání. Když spatřil zástupy, vystoupil na horu. A když se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. Otevřel ústa a učil je: „Blahoslavení chudí duchem, neboť jejich je království Nebes.

(Mat 4:17 – 5:3 CSP)

- Ježíš začíná hlásat, že se přiblížilo království Nebes, uzdravuje a povolává učedníky.
- Vyzývá k pokání, které má být odpovědí na zprávu, že Bůh jedná a že je možné vstoupit do nového způsobu života – do Božího Království.
- Ježíš vystupuje na horu, usedá a začíná učit učedníky i zástupy. Ježíš zástupům představuje hodnoty království, aby věděly, do čeho jsou zvány a svým učedníkům aby věděli jak se v království žije.
- Při zvěstování evangelia bychom proto měli také pravdivě představit život, do kterého je Ježíš zve. Znat hodnoty a život v Království – žít v něm!

„Nikdo nemůže být otrokem dvou pánů; buď bude totiž jednoho nenávidět a druhého milovat, nebo se k jednomu upne a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu.“ „Proto vám pravím: Nedělejte si starosti o svůj život, o to, co budete jíst a co budete pít, ani o své tělo, o to, co si obléknete. Není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? Pohledte na nebeské ptáky: nesejí, nežnou ani neshromažďují do stodol, a váš nebeský Otec je živí. Což vy nejste o mnoho cennější než oni? ... Nepropadněte tedy starostem a neříkejte: ‚Co budeme jíst?‘ nebo: ‚Co budeme pít?‘ nebo: ‚Co si oblečeme?‘ Neboť o to všechno horlivě usilují pohané. Vždyť váš nebeský Otec ví, že to všechno potřebujete. Hledejte však nejprve Boží království a jeho spravedlnost, a to všechno vám bude přidáno.

(Mat 6:24 – 33 CSP)

- Mamon je majetek povýšený na pána, zdroj, od kterého očekáváme, že nám zajistí život. Budu-li mít dost, nebudu se muset bát. Budu-li hromadit a správně ovládat zdroje, budu mít budoucnost pod kontrolou.
- To je ale pro člověka nespílnitelný úkol, který vede do otroctví skrze úzkost, starosti nebo žádostivost z kterého nás přišel Ježíš osvobodit.
- Peníze, práce, plánování ani odpovědnost přitom nejsou špatné. Problém nastává, když od nich očekáváme zajištění života.
- Strom života naopak představuje důvěru v Otce: tvůj Otec ví, co potřebuješ.
- Boží království se buduje rozdáváním ne shromažďováním.

„Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Oko za oko a zub za zub.‘ Já však vám pravím, abyste neodporovali zlému člověku, ale když tě někdo udeří do tvé pravé tváře, nastav mu i druhou tvář. A tomu, kdo se s tebou chce soudit a vzít ti košili, nech i plášť. A když tě někdo bude nutit k službě na jednu míli, jdi s ním dvě. Tomu, kdo tě žádá, dej a od toho, kdo si od tebe chce vypůjčit, se neodvrát.“ „Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Budeš milovat svého bližního‘ a nenávidět svého nepřítele. Já však vám pravím: Milujte své nepřátele, žehnejte těm, kdo vás proklínají, dobře číňte těm, kdo vás nenávidí, a modlete se za ty, kteří vás urážejí a pronásledují, abyste byli syny svého Otce, který je v nebesích; neboť on nechává své slunce vycházet nad zlými i dobrými a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé.

(Mat 5:38 – 45 CSP)

- Problémem není postavení se zlu, právě naopak. Jde o to postavit se zlu tím nejúčinnějším způsobem: *Nestavme se proti zlému člověku stejným způsobem, jakým se on staví proti nám* (parafráze).
- V Ř 12,17–21 Pavel přikazuje neoplácet zlo zlem, neodplácet se sami a přemáhat zlo dobrem. Zlému člověku se máme postavit, aniž bychom se sami stali nositeli stejného zla a abychom mu pomohli se změnit.
- Dobro zde není slabost ani pasivní přihlížení zlu, naopak. Je to aktivní síla, která pomocí odvahy a lásky nabízí cestu k životu místo osobní odvety.
- Máme chránit slabé, pojmenovat nespravedlnost a usilovat o nápravu. Naším cílem však není odplata, nýbrž zastavení zla a pokud možno obnovení života a vztahu. Konečný soud pak náleží Bohu (Projekt člověk část 7).

On mu řekl: „Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.' To je největší a první přikázání. Druhé je mu podobné: ,Miluj svého bližního jako sebe samého.' Na těchto dvou přikázáních spočívá celý Zákon a Proroci.“

(Mat 22:37 – 40 CSP)

- 1) Důvěřuji Otci a upřímně k němu lnu. Nemusím si sám zajistit všechno bezpečí a kontrolovat celý svůj život. Otec ví, co potřebuji, a zve mě, abych hledal především jeho.
- 2) Hledám spravedlnost. Neptám se pouze, co je výhodné pro mě. Zajímá mě, co je pravdivé, správné a dobré také pro druhé, zejména pro ty, kteří jsou zranitelní.
- 3) Miluji a buduji druhé. Nevidím v lidech pouhé prostředky nebo konkurenty. Každému člověku přiznávám důstojnost a snažím se přispívat k jeho dobru.
- 4) Tvořím a sdílím. Pracuji, pečuji o svěřené věci a používám své schopnosti pro život. Majetek není mým pánem; to, co mám, může sloužit i ostatním.
- 5) Přebývám ve světle. Jednám pravdivě a s čistým srdcem. Nejde mi jen o vnější správnost. Chci, aby mé úmysly, slova a činy odpovídaly pravdě, lásce a věrnosti.
- 6) Přemáhám zlo dobrem. Neodpovídám na křivdu automaticky pomstou. Umím se zlu postavit a chránit druhé, aniž bych se sám stal jeho pokračováním.
- 7) Žiji jako součást Otcovy rodiny. Neřídím se jen vlastními potřebami. Učím se odpouštět, usilovat o pokoj, nést odpovědnost a jednat s druhými jako s bližními, které mám milovat.

Závěrečné shrnutí:

- Boží království je život pod vládou dobrého Otce. Místo abychom se ve strachu snažili zajistit sami sebe na úkor druhých, učíme se důvěřovat Bohu, jednat podle jeho spravedlnosti, sloužit druhým a přemáhat zlo dobrem.
- Obráz ptáků a lilií neříká „nepracuj“, ale „tvůj život nestojí na tom, co sám vyprodukuješ“. Mamon nabízí totéž, co kdysi strom poznání, a pád lze proto chápat jako přechod od přijímaného života k zajišťovanému, evangelium jako pozvání přijmout ho znovu.
- V Božím království se nezajišťuji, jsem zajištěn, a proto mohu rozdávat, a stejná důvěra osvobozuje i k odvaze žehnat místo útočit.
- Ježíš nás nevyzývá k pasivitě vůči zlu. Neříká, že máme dovolit druhým, aby nás ponižovali, zneužívali nebo ubližovali těm, které máme chránit. V kontextu výroku „oko za oko“ nás učí, abychom na zlo neodpovídali stejnou logikou odplaty.
- Nemáme dovolit, aby jednání druhého určovalo, kým se staneme my sami. Zlému člověku se můžeme postavit, aniž bychom se sami stali nositeli stejného zla. Můžeme chránit slabé, pojmenovat nespravedlnost a usilovat o nápravu. Naším cílem však není odplata, nýbrž zastavení zla a pokud možno obnovení života a vztahu. Konečný soud však náleží Bohu.

Pomocné otázky na skupinky

- 1) Kázání na hoře je popisem života v Božím království. Co tě při čtení nejvíc oslovilo nebo zaskočilo?
- 2) V čem je mamon podle tebe pokračováním nabídky, kterou had dal u stromu poznání?
- 3) Kde se ve tvém životě „zajišťovaný“ život vkrádá na místo, které má patřit životu přijímanému z Otcových rukou?
- 4) Ptáci a lilie z Ježíšova podobenství nepracují, a přece mají, co potřebují. V čem se tvoje důvěra vůči zítřku liší od jejich?
- 5) Kde se ve tvém životě „ustarané zajišťování“ plete s odpovědnou prací, která je sama o sobě v pořádku?
- 6) Co pro tebe znamená věta „V Božím království se nezajišťuji. Jsem zajištěn, a proto mohu rozdávat“? Je něco, co bys dával svobodněji, kdyby na tom nezáviselo tvé vlastní bezpečí?
- 7) Kdy je pro tebe nejtěžší nastavit druhou tvář místo oplácení stejnou mincí? Co by se musilo ve tvém nitru stát, abys to dokázal z odvahy a bezpečí, ne ze strachu?
- 8) Co prakticky znamená „čiňte pokání a věřte evangeliu“ v tvém životě právě teď? Do které oblasti bys chtěl Otce ještě nechat vstoupit?